

højt, at en reform er blevet gennemført, hverken i 2003, 2004 eller 2005.

I perioden frem til ikrafttrædelsen af en udligningsreform (forventeligt den 1. januar 2007) bør større initiativer vedtaget af Folketinget eller pålagt kommunerne af regeringen kompenseres konkret for hver enkelt kommune. Særlig indlysende er denne form for kompensation, hvor der som med dette lovforslag er tale om et indgreb i et budget for 2006, der er vedtaget. En anvendelse af de almindelige regler giver det resultat, at der for cirka halvdelen af kommunerne vil være et indtægtstab, som er direkte påført dem af regeringen, og som regeringen ikke dækker ind.

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget har den opfattelse, at forslaget lægger op til at sænke den maksimale forældrebetaling for et pasnings-tilbud for et barn under 3 år fra 33 til 25 pct. af udgifterne. Derudover lægges der op til, at man fra den 1. januar 2007 ligeledes vil sænke forældrebetalingen fra 3-års-alderen og op til skolealderen. Det er en udmærket og fornuftig tanke.

Dansk Folkeparti finder, at dette forslag er et sympatisk forslag, men det er partiets opfattelse at visse kommuner ikke bliver kompenseret godt nok med det nuværende system. Derfor har Dansk Folkeparti i forbindelse med finansloven fået afsat en pulje på 10 mio. kr. ud af det samlede beløb til dette formål. Derudover vil Dansk Folkeparti i forbindelse med udligningsreformen arbejde for en bedre fordeling kommunerne imellem.

Mange familier, som har brug for det, vil få et løft i deres privatøkonomi. Der er gode og reelle argumenter for at nedsætte forældrebetalingen.

Dansk Folkeparti støtter de danske familier og dermed også lovforslaget.

Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget kan støtte lovforslaget. SF's politik på daginstitutionsområdet indbefatter lavere forældrebetaling, hvorfor SF støtter lovforslaget om lavere forældrebetaling i daginstitutioner, som til forveksling ligner et forslag, SF har fremsat tidligere.

Forslaget fra regeringen tager dog hverken initiativ til øget kvalitet i daginstitutionerne, eller hensyn til de svageste børn, ligesom det ikke tilgodeser børn, der i dag har økonomisk friplads, hvilket for SF og for de pågældende familier og børn havde været ønskeligt.

Selv om kommunerne kompenseres over bloktilskuddet i forbindelse med implementeringen af dette forslag, så er det dog til næste år kun med 400 mio. af de 500 mio. kr., som forslaget koster. Desuden bør kommunerne kompenseres for den reelle økonomiske udgift i den enkelte kommune, og ikke, som det er tilfældet med forslaget, hvor der mangler kompensation til flere kommuner.

Enhedslistens medlem af udvalget kan støtte forslaget, selv om partiet hellere havde set, at den øvre grænse for økonomisk friplads var blevet hævet til fordel for forældre med mellemindkomster frem for den foreslåede model, som indebærer en generel nedsættelse af forældreandelen.

Dernæst frygter partiet, at nogle kommuner vil bruge dette lovforslag til at forringe kvaliteten i dagtilbuddene, fordi de ikke kompenseres økonomisk fra staten. Enhedslisten mener, at den mest retfærdige model til kompensation er at fordele statstilskuddet efter antallet af børn frem for beskatningsgrundlaget i den enkelte kommune. I høringsnotatet fra ministeriet står, at det gælder for alle lovforslag, at kompensationen sker over bloktilskuddet. Det er ikke rigtigt. I forbindelse med loven om frit valg af ældrebolig og frit valg af leverandør af personlig og praktisk hjælp udbetales fra den 1. januar 2003 og frem et statstilskud til kommunerne efter antallet af ældre.

Under 1.-behandlingen af nærværende forslag lovede Dansk Folkeparti, at der ville ske en krone til krone-kompensation. Det viste sig, at Dansk Folkeparti i forbindelse med indgåelse af finanslovsforliget rendte fra dette løfte. Det havde nok også været et besværligt regnestykke og virket uretfærdigt for de kommuner, som i forvejen har nedsat forældrebetalingsandelen. Men tilbage står nu, at kommuner med et højt beskatningsgrundlag pr. indbygger får mere end kommuner med et lavt beskatningsgrundlag, og det er naturligvis uretfærdigt for den fattige kommune, som har mange børn i dagtilbud. Dermed er det igen blevet bevist, at bloktilskudsfordelingen er hamrende uretfærdig, og at regeringen og Dansk Folkeparti har øget uligheden mellem kommunerne ved i flere år at udskyde en udligningsreform.

Sluttelig skal det nævnes, at det er helt barokt, at der ikke samtidig er en maksimumgrænse for